

ข่าวศาลปกครองเพชรบุรี Phetchaburi Administrative Court News

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔

คำพิพากษาศาลปกครองเพชรบุรี

พิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ เล่มที่ ๒/๒๕๖๒ เลขที่ ๐๐๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ และคำสั่งอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกให้แก่ ผู้ร้องสอดที่ ๑ โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งออกใบอนุญาตและคำสั่งอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก อนึ่ง มีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำพิพากษา กล่าวคือ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ห้ามมิให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ ที่ได้รับความเห็นชอบจากประชาคมหมู่บ้านหรือแหล่งชุมชน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขประการอื่นที่กฎหมายกำหนดไว้

เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔ ศาลปกครองเพชรบุรีมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ส. ๖/๒๕๖๔ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน ผู้ฟ้องคดี ปศุสัตว์จังหวัดราชบุรี ที่ ๑ นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลรางบัว ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี และนายสมควร สลับเขียว ที่ ๑ นางสาวกาญจน์วีรท์ แววทับเทศ ที่ ๒ ผู้ร้องสอด

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สืบสามคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สืบสามคนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย อันเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ ให้แก่ผู้ร้องสอดทั้งสอง ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๒ ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เพื่อทำการเลี้ยงไก่ นับแสนตัว โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการประกอบกิจการเลี้ยงไกดังกล่าวยังก่อให้เกิดผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ชาวบ้านในพื้นที่ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ ประเภทเลี้ยงไก่ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปฏิบัติตามหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

ศาลปกครองเพชรบุรีวินิจฉัยความสรุปว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีครัวเรือนที่อยู่ ในรัศมี ๑,๕๐๐ เมตร จากฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดที่ ๑ ที่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ ทำการเลี้ยงไก่ ได้เพียงร้อยละ ๗๒.๘๓ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่อยู่ในรัศมีดังกล่าว กรณีจึงเป็นการให้ความเห็นชอบ ที่ไม่ถึงร้อยละ ๗๕ ของครัวเรือน ตามนัยข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบกับวรรคสอง ของข้อบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบลรางบัว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ เล่มที่ ๒/๒๕๖๒ เลขที่ ๐๐๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ และคำสั่งอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๑ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดที่ ๒ ปรากฏว่า มีครัวเรือน ที่อยู่รัศมี ๑,๕๐๐ เมตร จากฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดที่ ๒ ที่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ร้องสอดที่ ๒ ทำการ เลี้ยงไก่ได้ร้อยละ ๗๗.๕๓ กรณีจึงเป็นไปตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบกับวรรคสอง ของข้อบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ และ คำสั่งอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๒ จึงไม่ใช่เป็นการออกคำสั่ง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ ส่วนกรณี ...

ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดทั้งสองไม่ให้เกิดเหตุรำคาญตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อผลการตรวจสอบของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลที่รายงานผลการตรวจสอบเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องจากการประกอบกิจการของฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดทั้งสอง ทั้งในส่วนผลการตรวจสอบระดับเสียงรบกวน การตรวจสอบฝุ่นละอองในบรรยากาศทั่วไป การตรวจสอบเรื่องกลิ่น และการตรวจสอบคุณภาพน้ำจากการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดทั้งสอง นั้น รับฟังได้ว่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้ร้องสอดทั้งสองไม่ให้เกิดเหตุรำคาญตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด

สำนักงานศาลปกครองเพชรบุรี
วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔